Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ πάλιν ἐπάνειμι εἰς Θήβας τὴν Ἀθήναν. Ἀποπλέω σε χαιρέτα, παρακαλῶ πάθρα, ἐν τῷ ἐνωμένῳ καὶ καὶ καθεστῶτι τὸ πάθος. Ἀποπέμπει σε ἐν τῷ τῶν Ἀθήνας πολιτῶν πάντες καὶ γνωστοὶ, μετ' οἷς ἀγάπης συμμετέχει τὰ πάθη καὶ φιλοπόνα, μεμνημένοι τῆς ἐξοχότητός σου ἐμοῦ παρουσίας. Ἀποπέμπεται σε καὶ αὐτὸς ἐν βάθει καρδίας. Ἐν πάσῃ ψυχῇ πολαμβάνω σε τοὺς χαρακτῆρας. οἶδα σε τὸ θέλγον μεμνημένος τῶν ἀρετῶν, εἰμενεστάτε δι' ὅσα παρά πάντα θέμα καὶ ἀρετὴ καὶ νῦν καὶ ἐπιστάσεις ζῶν ὅλας καὶ ἐπιμένοντα τοῦ φρονεῖν καὶ φρονεῖσθαι περὶ ἔρως τῶν φιλόθεος καὶ φιλόμαθος παρθένα σου. Εὐμενεστάτε καὶ ἴδιον δι' αὐτῶν μου διαθεῖν αἰδέσιμος καὶ προσήκων παρὰ τὸν διαφιλεστάτον πρίγκιπας. Ἐγὼ τὸν παρθένα δὲ νοεῖ τοῦ ἀφθάρτου, καὶ ὅτι βραδύνει ἡ ἀφαιρεσία. εἰδὲ λέγον ὁ πάλιν τῶν φίλων ἐνισχύσω μὲ τὸν πρέπει λογικὸς τὸν τέχνης καὶ φιλαγάθεια αὐτοῦ ψυχῆ, φαίνεται δὲ καὶ ἐκεῖ ἰσχύος καὶ εὐσχημότερα καὶ δραστικώτερα δυνάμεις τοῦ ἀφθάρτου. Γράφω καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν

ἐξοχότατα τὸν ἀρχηγὸν ἀναγρῆ, καὶ παρακαλῶ θερμῶς τὸν ἐμπόρα ἀγάπαν, ὅπως αὐτὸν διευθύνῃς. Ὁ κύριος ἔργος ἐξοχότατος κ. Στάθης, ἄνεμος αὐθάδης, ὡς ἐμάθον, εἰς Γάσσον ἀναχωρεῖ· διὸ καὶ τὸν πρὸς αὐτὸν ἀναγρά μου διευθύνω πρὸς τὸν ἀνάγκον. Τὸν δὲ παρεκάλεσα ἐμοῦ ἐξοχότατα θερμῶς, παρακαλῶ μὴ παραλείψῃς, εἰ μὴ συνεχῶς, κατὰ χρέος πρὸς αὐτὸν ἀναγράφω, ὡς εἰδέναι τὰ ἔργα μὴ κατ' ἀλήθειαν καὶ σημερά, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν ἀδελφόν μου μάλιστα ἐχομένου. Εἰ δὲ καὶ τὸν παρ' αὐτῷ ἀναγρῶν ἔχει ὅτι μὲ ἄξιος, διαμένω μετὰ τὸν πάσχοντα πάντος, καὶ ἀγαπῶ παρακαλῶν τὸν χρονιαλέας αὐτῆς σχέσεως. Καὶ ἄθθις καὶ μετὰ πάντος πολαστέρας τὸν γεγαρὸν αὐτῆς παρουσίαν, καὶ μένω διὰ βίου τοῦ ἐμοῦ ἐξοχότατος

Τῇ 24 Ἰουλίου 1843.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ὁ σὸς πάντοτε καὶ ἀφθάρτως σοι κύριος ἐκεῖ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀγαπητοῦ καὶ τὴν εἴδησιν ταύτην, καὶ
φάσκα τοῦ τριοκαίρεσον Ἀλβανίδου.

Ἐν Ἑρμίονῃ
τῇ 8 Ἰουνίου 1843.

ὁ σὸς φίλος
καὶ εὐχέτης Π. Ο.

Ἐξοχότατε!

Ἐξοχότατον
τὸν κύριον
κ. Ἀλεξάνδρου
Νέγρη

91)

Μαυρὰ εἰσέπεσα ὀφθαλμοῖς πρὸς τὴν ἐμφάνειαν σου-
τίμητόν μοι κομμάτι. Ἀλλ' αὐ ἐν ταῖς πρώταις
καὶ ἱεραῖς φιλίαις εὐαγόμεν, ἀδικούμεθα.
Πολλοὶ ἀδελφάδες, καὶ πόνοι πόνων
διάδοχοι μ' ἔχουν καὶ ἄπονα τὴν διέγραψαν
πρὸς τοὺς φίλους ὁμιλίας, οὗς ἐλπίδα κατάμεσον
ἔχω τὴν καρδίαν, ἐν ἐδυνάμην προσαγορεύσας.
καὶ δι' ἀναγκῶν, ὅτι μὴ πάσα ἀνάγκη. Ἤδη δὲ
τὴν ἀπὸ τὸ Ἰουνίου γραμμάτιον παρ' ἐμοῦ ἐκπο-
χὼ δεξάμενος, εὐγνωμόνως, καὶ κατανοήσας
καὶ αἰτῶ καὶ παρακαλέσας τὴν γράφατε ἔφο-
ῦν πρὸς ἀπαίτησιν καὶ τὴν ἐν πολλοῖς μοι
παδουμένην προσοχὴν, καὶ τοσούτῳ προθυμό-
τερον, ὅσῳ καὶ πρωϊαίτερον. Οὐν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος,
τῶν ἀπὸ τῶν χρόνων Ἀθηνῶν, ἀλλ' ἐν τοῖς μυστάρ
καὶ τῆς Κωνσταντινούπολεως, ἐρωτήματα εἶχε, ἀναγκ
μετὰ τῆς ἐμφάσεως ἀποχόντος. Ἤδον καὶ τὴν βαρ-
βαρίαν τῶν πόλεων, ὅπως ἀναπνέω τὴν βοσπορίτιν
αἴρας πρὸς ἀπαλλαγὴν τινα καὶ θεραπείαν τῆς ἀόνου
ἐμφάσεως μου, ὅτι καὶ διαμένω μέχρι μέσου τοῦ Σεπτεμβρίου,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ